

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I M. C. CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. I. SIERPNIĄ 1803. ROKU W SOBOTE

Pismo z Fakultetu Medycznego IMPERATORSKIEGO Wileńskiego Uniwersytetu, do Kuryera Litewskiego przystane, tu umieszczamy.

Już to lat kilka upływa, iak na całym okręgu ziemi, we wszystkich prawie krajach, z najlepszym skutkiem szczepią wakcyne; w kraju naszym od półtora roku zaprowadzona i ciągle doświadczona w niczym błędności niezawiodła; tak iżby się zdało, że wakcyne powinnaby już była u nas wiarę powszechną pozyskać i być uważaną, iako środek niezawodny uchronienia się ospy. Z tym wszystkim, wspólnym losem wielu prawd oczwistych i wynalazków pożytecznych, które nie bez oporu do powszechnego trafiły przekonania, znajduje i wakcyne wiele sprzeczności w przesądach i uprzedzeniu. Lecz czy się dziwować, że nie jeden jeszcze u nas o wakcyne powatpiwa, kiedy się mogli znaleźć Medyk, który fałszywe przeciw niej smie rozsiewać zarzuty a na poparcie ich i uwiedzenie Publiczności, takie przytaczać zdarzenia które gdyby też i prawdziwe były żadnego przeciw wakcyne nie stanowią dowodu.

Pokazały się niedawno w tym mieście dwa pisma czyli obwieszczenia, w języku hebrajskim drukowane, o szczepieniu wakcyne; jedno z nich wyswiewa korzyści tej metody i zachęca do narychlejszego iey upowszechnienia, drugie podając w podejrzenie iey skuteczność usiłuje narychlejszy zpotwarzyć wakcyne i odstręczyć od niej umysł łatwowny. Naród Żydowski z natury bojaźliwy zachwiany w swojej ufności, przez takie przeciwne dwa zdania, nie wie dzisiaj iakiego się chwycić środka do ocalenia swoich dzieci od panującej zarazy ospowey, która codziennie liczne z nich zabiera ofiary, a to jedynie z powodu utracen go do wakcyne zaufania które i w innych już umysłach słabiej zaczyna.

W tych okolicznościach ludzkość i przekonanie rozumu wkładać zdają się Fakultetowi Medycznemu Wileń: obowiązek oświecenia w tej mierze ludu, okazania mu fałszu czynionych w tym obwieszczeniu zarzutów, i nawrócenia go do narychlejszego w tym czasie wakcyne użycia, przez co iednak z autorem tego pisma w żadne nie chce wchodzić zatargi.

Mówi on, że wielu sławnych Doktorów przeciw wakcyne i przeciw iey skuteczności pisało; że wiele dzieci po wakcyne dostawały ospy i z tej niektóre poumieraly; i że takie miał sam trzy praktyki. Powaga autorów w Medycynie wielkiej zaiste jest wagi, lecz sława autora by też największa, niepotrafi obalić ani iednej prawdy która doświadczeniem jest stwierdzona. Na próżno więc wystawia przeciw wakcyne powagę sławnego zkad i nad Marka Herza i Doktora Müllera; pierwszy pisał o wakcyne, z samey tylko Teoryi w której nieczwalał na iey szczepienie sam iey doświadczając

nigdy niechoiał. Zarzuty iego zbite są przez wielu Medyków Berlińskich i innych a narychlejszy przez Aronsona który zupełnie w tej mierze nad nim odnosi zwycięstwo; o tym wszystkim wiedzieć należało autorowi pomienionego obwieszczenia, lub przed publicznością nie zamilczać jeżeli się chciał okazać sprawiedliwym: Doktor Müller słabym był wakcyne przeciwnikiem i równie z innymi tak wielu przeciw sobie ma autorów, że ich tu wyliczać nadto by długo było. Nakoniec, kiedy więcej sta mężow światem i nauką słynących, w pismach swoich wakcyne światu zalecili i dotąd zalecać nieprzestają, godzi się cytować dwie tylko osoby przeciwae; a zamilczając o tamtych chcieć zaciąć ich powagę na doświadczeniu ugruntowaną, zwłaszcza kiedy tych przeciwników zdania, iak się wyżej powiedziało, doskonale są zbite.

Y iakąż to sobie obrał porę do odstręczenia publiczności od wakcyne? o tu właśnie terazniejszą, w której zaraza ospy okropnie panuje, a szczepienie wakcyne, narychlejszym dziełem być powinno. Może być wolno na sumieniu ten który takie smiał publikować fałsz, kiedy widzi codziennie znaczną liczbę dzieci z ospy umierające które wszystkie mogłyby być przy życiu zachowane gdyby iego szkodliwe rady, rodziców od szczepienia wakcyne nie odstręczyły; naród bowiem Żydowski, który się już za wakcyne przekonwać zaczynał, przestał natychmiast wakcynować swe dzieci, a to wrażenie które się dzisiaj tak nieszczęśliwie uczuć dało, długo jeszcze trwać może, łatwiej albowiem jest odstraszyć, niżeli wrócić odwagę zalekniomemu.

Co do tego zarzutu że dzieci wprzody wakcynowane, dostawały potem ospy i z tej niektóre poumieraly, tedy doskonałe zważenie niektórych szczegółów w tych mniemanych zdarzeniach najlepiej bład wyswiecić potrafi; i dla tego podobno autor obwieszczenia, milczeniem iey pokrywa, lub też o nich niewie. Obiśnienie tych szczegółów tym większy jest wagi że pospolicie na onych utajeniu, zyskiwać usiłuje potwarz na wakcyne i racona. Doświadczenie pokazało że wakcyne nie przedzwy broni od zarazy ospowey, póki zupełnego w ciele niesprawi skutku, przez wzniecenie gorączki i okazanie regularney inflamacji na okolo pustuły wakcynowey. Aby więc być ochronionym od ospy przez wakcyne, nie tylko tych wszystkich skutków w przyzwoitey porze doznać potrzeba, ale nadto, nie być wystawionym na wpływ zarazy ospowey, dopóki się one nie okazą; iad albowiem ospy do tego czasu ieszcze zarazić może wakcynowanego, do którego ona pomienionych symptomatów w nim niesprawiła. O zarazie zaś ospy wiedzieć to potrzeba, że ona nim działać zaczyna w ciele naszym, kilka dni bezczynnie w nim leży, iako to pokazała dawniejsza praktyka szczepienia ospy; w każdym więc przypadku zdarzoney razem z wakcyne lub w

krótkim czasie po wakcynie ospy, trzeba kalkulować czas jaki upłynął między okazaniem się skutków wakcyny i zjawieniem ospy; a wakcyna zawsze niewinną się być okaże.

Ręszta później.

z Petersburga 18. Lipca.

Naznaczeni komendantami: Czernihowskiego pólku dragonii Półkownik Lewin; Pskowskiego dragonii Podpółkownik Bachtin. Zmarły Kirowskiego garnizonu Półkownik Brokhansen wymazuje się z rang listy. Charkowskiego pólku dragonii Szefowi G. M. Kozens oświadczone ukontentowanie za porządek i szkodność pólku, o czem zaświadczył W. X. Konstantyn. Permskiej izby cywilnej Prezydentem będzie Kolleski konsyliarz Bredichin. Professor botaniki Sobolewski został konsyliarzem Kolleskim. Cywilny Gubernator Tomski Chwostow Aktualnym stanu konsyliarzem. Generał inżynierów Kniaziew ozdobiony orderem S. Anny 1 Klasy; Generał Maiorowie: Truzson, Szwanebach, i Aktualny stanu Konsyliarz Wasilew 2 Klasy.

z Wiednia 27. Lipca.

W Pradze dla powszechnej wygody utworzono bibliotekę publiczną — Na żądanie posła Champagny Biskup nigdy w Langres Emigrant, musiał ztąd przenieść się na mieszkanie do Gallicyi; wydał pismo przeciwko Biskupom Francuzkim, którzy na żądanie Ojca S. dla przywrócenia pokoju Kościołowi i Ojczyźnie złożyli swoją dostojność — W. Wezyr zgromadza woyska ogromne na poskromienie rokoszanów w Turcyi Europejskiej; 40 t. żołnierza zebrało się już pod Adrianopolem; świętą nawet Mahometa chorągiew ukazać mają zachęcając lud wierny do powstania — Nieiaki Mutaf Basza prosił Passwana Oglou o wypłacenie kies 300; których gdy nie otrzymał, uderzył na bogatą Karawanę kupiecką, i zrabował — Z Corfu dywizją woyska ruszono przeciw niespokojnemu Baszy Janiny — Armia Austriacka składa się teraz z 63 regimentów piechoty regularnej, 27 granicznej, 8 półków kirysyjskich, 6 dragonii, 6 lekko konnych, 12 huzarskich, 3 ułańskich, i strzelców, 4 Tyrolskich, 4 korpusów artylleryi, i bombardyerów, mimerów, kopaczów, i pontonierów; na iey czele jest 9 Felt Marszałków, 35 Generalów infanteryi, kawaleryi, artylleryi, 136 Generalów Lieutenantów; 258 General Maiorów; w r. przeszłym umarło Generalów 24 — Słychać iż Anglicy Sycylią zaieli; armia zaś Francuzka opanowawszy już Neapol, zamysła podobno przeyść do Grecyi.

z Londynu 15. Lipca.

Z rozkazu X. d'York General Ross oglądał twierdże portu Chatham, zpalonego w r. 1667 przez Admirala Ruyter, dziś zagrożonego przez Francuzów; i znalazł, że naprawa onych długiego czasu i wielkiego nakładu potrzebuje — Wszystkim officialistom rządowym po różnych Departamentach zalecono, ażeby się wzięli do broni dla zabezpieczenia domów, archiwów, zkładów sobie powierzonych — W Izbie wyższej Lord Suffolck wyrzucił Ministrom, że gdy kraj od usiazdu bronić trzeba, nie postawili na czele armii doświadczonych Generalów Moira i Hutchison, z których pierwszego talenta są znani narodowi; drugi po śmierci zabitego Abercromby Egipt odzyskał, dziś w tłumie są zmieszani dla tego że są od innych młodszeni. Nie tak czyni Admiralicya; u niey talenta nie wiek i długość służby dają prawo do kommendy; nie tak Francuzi w rewolucyney wojnie, i dla tego Anglicy na morzu, Rpta na lądzie tryumfowała. Znamone są swiatu imiona: Nelson, Hoche, Pichegru, Moreau, Buonaparte Jeżeli wylądnie nieprzyjaciel, Król sam chce stanąć w obozie z wybraną radą woyskową, iak uczyniła w 16 wieku Elżbieta Królowa, zagrożona przez niezwykłą flotę Filipa 2 —

Francuzkie pisma porównyując Anglię i Carthaginę, los nam podobny przepowiadają. Gdyby, są ich słowa, ambitne narody, co bez wstydu gwałcą święte przymierza, i woyny zaczynają niesprawiedliwe, rachowały wcześniej, iak wiele krwi i skarbów to im kosztować będzie; gdyby się zastanowiły, iak smutny los czeka w przyszłości dalekiej tych co zawsze myślą o nowej zdobyczy; nauczyłyby się zaiste bardziej poważać Konsula naszego. Milsze iemu nazwisko dawcy pokoiu, nizeli tytuł pierwszego w Europie Generała; młody, ambitny, chwałę najwyższą założył na przywróceniu Europie harmonii polityczney. Lecz tak wielkie jest zaślepienie ludzkie, że przykłady z dzieiów wyięte nie większe wważenie czynią na umyśle Ministrów, iak doświadczenie Oyców na sercu synów nierozumnych. Jasność tey prawdy wydaie się na Kartagińczykach; człowiek rozsądny łatwo upatrzy podobieństwo między tym narodem przez Scipiona zniszczonym, a W. Brytanią, która pod prawicą Francuzkiego Scipiona upaść może. Kartagińczykowie pracowici i przemyślni handel kwitnący iprowadzili w znanym świecie, co dość było do ich szczęścia; lecz przymieszala się do bogactwambicia; chcieli wnet na morzu panować sami.

Afrykańskim, z któremi graniczyli narodem, odbierają wolność żegugi, zamkneli, lub zniszczyli porty. Zatem nastąpiło podbicie Corayki, Sardynii, Sycylii, Hiszpanii; te wszystkie pod rządem zwycięzców ztraciły wolność, przywileje, i dostatki. Sycylia opierała się najdłużej; zwyciężeni Afrykańcy przez Gelona, Agathoclesa, Dionisiusa, Timoleona, udali się do woysk obcych i najeźniczych. Przyszła z Rzymem trudniejsza i twarda rozprawa, i wszystko zginęło. Zrzucili iazmo podbite narody; Kartagińczykowie w szczęściu wyniosli, w upadku okrutni, ginąc mieli, godzina im ostatnia wybiła; upadł ogromny potęgi kolos; czas na rozwalinach miasta stolecznego wyrzył zbawienną przestrożę: Narody, Rządzący niemi, nie szukajcie uszczęśliwienia waszego w podbiciu sąsiedzkich krajów, nasyceniu płochey dumy. Carthagina panować chciała na morzu, za nic miała najswiętsze Sojusze; Carthaginy już niema.

Od granic Włoskich 15 Lipca.

Królowa Wdowa Etrusków z Hiszpanii odebrała nappomyślniejsze wiadomości Ojciec iey Król Katolicki zaręcza bezpieczeństwo, obronę, i opiekę, synowi daie wszystkie ordery Hiszpańskie, matce pensją 100. t. szkodów. Twierdże Liworny dokończzone od lądu i morza — Kardynał Fesch z rąk Ojca S. przyiół kapelus; obrządkowi uroczystemu obecnym był Maurycy brat Króla Sardyińskiego; tego dnia Pius 7 oglądając Watykański Kościół hojne iatmużny rozdawał — Generał S. Cyr przyięty w Neapolu z najwyższą dystynkcyą wiejechał do Apullii, gdzie część armii Włosko Francuzkiej stanęła; druga jest w Abruzzo — W kraju Weneckim pozwoili Cesarz nabywać dobra nieruchome przez testamenta i legacje tym klasztorom, których zakonnicy, lub mniszki zatrudniają się posługą duchowną, edukacyą dzieci, opatrywaniem chorych — Generał en chef Murat z Genui do wyspy Elby przesłał wiele artylleryi.

*** * ***

z Bruxelles 24. Lipca.

Nad inne miasta Belgickie Gand wspanialej Konsula przyjeło. Maire witając wspominał, że tu się narodził Karol 5. Opisywać nie będzie w okrzyków radośnych ludu, illuminacyi, strzelania z armat, dzwonięcia niustannego; to się widziało na innych miejscach. Uważają ciekawo, że lud Belgicki zawsze skromny, poważny, i cichy, zdaje się teraz przemieniać w wesółych Francuzów. Wiedzającego Konsula potkało przed miastem 300 bogatych wieśniaków na dzielnych własnego stadu koniach; tych Buonaparte najmiley przyjął, gospodarstwo pochwalił. Nic wspanialszego i gustowniejszego wymyślić nie podobno nad liczne bramy tryumfalne, nie szczęśliwszego nad stosowne do dui i okoliczności łacińskie napisy, Włoskie i Francuzkie; Wirgiliusz, Metastasio, zdaje się jakby o Konsulu Francuzkim, gdy to pisali, myśleli. Na pierwszej bramie wyrażona wdzięczność miasta Gand rządcy najwyższemu. *Immortali Gandia viro*. Na drugiej lądowanie Konsula w Freius, gdy z Egiptu powracał. *Quas ego te in terras, et quanta per aequora vectum Accipio! quantis ereptum, nate, periculis. Quam metui, ne quid Libya tibi regna nocerent*. Na trzeciej rewolucya r. 8. RPtey. *Hic rem Romanam, magno turbante tumultu Sistet*. Na czwartej przywrócenie religii. *Sacra suosque tibi commendat Troia penates. Dicto citius tamida aequora placat, Collectasque fugat nubes, solemque reducit*. Na piątej wcielenie Niderlandu do Francyi. *Antiquam exquirite matrem*. Na szóstej zprrowadzenie ze Włoch do Paryża zabytków starożytnych i otworzenie narodowego Muzeum. *Venit Apollo*. Na siódmej wojnę przez Anglików teraz zapowiedzianą. *Testaturque Deos, iterum se ad praelia cogi: Ut mares ac terrae tempestatumque potentes, Ferte viam ventis facilem. Et spirate secundi*. Na ósmej rycerskie nagrody. *Illius certe ducis hoc referre videtur, ut qui fortis erit, sit felix, isdem idem*. Na dziewiątej wdzięczność narodu powszechną za pokój przywrócony porządek, wytepienie łotrów, dzwignienie rolnictwa, handlu, i rękodzieł, rozkrzewienie nauk, dane prawa. *In freta dum fluvii current, dum montibus umbræ lustrant convexa, polus dum sidera pascet. Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt*. Włoskie i Francuzkie napisy opuszczamy.

Wspominać nie trzeba, że wszystkie produkty rękodzieł krajowych tu zebrane, i na widok wystawione z upodobaniem szczególem oglądał Konsul, z rzemieślnikami pospale rozmawiał, jednym radę i przestrogę drugim pochwałę, innym zachęcenie dawał. Nazajutrz audyencya publiczna, pod czas której Minister Włoskiej RPtey Marescalchi prezentował Generała Pino, który imieniem wojsk Włoskich i Francuzkich komendy Generała Murat, ofiarował życie wszystkich rycerzów dla zgładzenia obelgi honorowi narodowemu wyrządzonej, i ukacania Anglików łamiących przymierze. O południu Konsul udał się do katedralnego Kościoła, gdzie przywitał go Biskup kazaniem z tych słów pisma: *Oculus domini respexit illum in bono, et exaltavit caput ejus*. Dwa dni bawił w mieście, dwakroć, i nadzwyczaj długo był na balu; kupiecki najwyższymi, dam 300. gustownie ubranych liczono. Wyznali kupcy przed Konsulem, że od czasu przyłączenia Belgium do Francyi, handel i rękodzieła w Gand urosły niezmiernie, podwoiły się kapitały, rafinerye cukrowe, garbarnie, papiernie, rękodzieła tartanów, płócienne, korunek, sukienne, jedwabne pomnożone, wydoskonalone, wprowadzone, lud zubożyły.

z Gand Konsul udał się do Anvers. ca.

lym powiecie Waes znalazł na drogach wystawione bramy tryumfalne, wszystkich prawie mieszkańców zgromadzonych, którzy mu głośnie błogosławili. W Anvers Maire składał dzięki uroczyste za otwórczenie rzeki Escant, którą w 17. wieku zaszczość kupców Batawskich zamknęła z niewyrachowaną Belgów szkodą, i życzył ażeby do tyłu innych, zwycięstw przydał tryumf nad Anglią spodziewany i życzony powszechnie od Francuzów. Przed godziną z północy trzecią Konsul oglądać zaczął port, budowlę okrętów, twierdzą zbrojownię. Cudzoziemcy i Francuzi wydziwić się nie mogą gorliwości narodu niedawno podbitego w przyjmowaniu rządcy RPtey; bardziej jeszcze zastanawia uwagę powszechną okazałość i przepych mieszkańców. — Z dwóch rzeczy jedna prawdziwą będzie: albo rewolucye nie tak bardzo wyniszczyły Belgów, jakśmy rozumeli; albo przemysł ich i praca szkodę poniesioną w czasie krótkim nadgrodziła.

Nazajutrz d. 21. wieczorem Buonaparte przybył do Bruxelles, 60. tysięcy obywatelów z miasta wyszło na spotkanie i go; paradowały, 8. polubrygad pieszych, grenadyerowie, strzelcy konni, kirysyerowie, gwardye honorowa, i Konsulowska; ochotnicy Brukselscy pod komendą młodego Xiążęcia de Ligne. Wjazd przez bramę tryumfalną, na której napisano: Buonaparte zwycięzca, prawodawca, godzien ażeby wielkiego imie przyjął. Maire imieniem miasta ofiarował przepyszna karę, na którą przemysł wysilono rzemieślników; kosztowała kilkadziesiąt tysięcy franków. Buonaparte wiechał do murów na koniu białym; kanały oświecone były, iako też wszystkie statki; z tych niektóre płynęły z muzyką wojskową, którą przerywały dalekie z armat wystrzały, ludu okrzyki. Tego wieczora na teatrze grano tragedją Cinna. Gdy aktor powiedział: *Romains contre Romains, parens contre parens, Combattaient seulement pour le choix des tyrans*; wielu z przytomnych płakało, upatrując tak wielkie podobieństwo między skutkami wojen domowych w Rzymie i u dzisiejszych Francuzów; dziękując zserca Konsulowi, który Vendeyskim rozruchom koniec uczynił.

Nazajutrz Buonaparte zwyczajnym sposobem audyencye dawał, Maire imieniem miasta ofiarował wino. Przydawać nie trzeba, że we wszystkich oracyach słyszał Konsul powszechnie życzenie upokorzenia Anglików. Gwardye honorowe z Gand, Anvers, Malines, Mons tu przystane złączyły się z Brukselską nad inne liczniejszą i okazalszą. Ostatniego z miast onych Deputowani Konsula prosili, ażeby Mons odwiedził; przyrzekł gdy czas pozwoli. Buonaparte ma zabawić u nas dni 8. według jednych zdań powróci do Paryża i znowu do Belgium rychło przybędzie; inni mówią że prosto uda się do Departamentów nad Renem położonych. Obecnością swoją, opatrnością, dobrodziejstwami kraj cały ożywił, umysły zapalił, rewolucyjne przypadki wygładził z pamięci, Belgów przemienił w gorliwych Francuzów.

z Paryża 22. Lipca.

Rabinowie tuteysi nakazali żydom 40 dniowe nabożeństwo za szczęśliwe powodzenie oręża RPtey — Komendantami 4 wielkich dywizyi na wyprawę Angielską wyznaczeni być mają Generalowie: Massena, Augereau, Lefevre, Serrurier — W Lyonie podczas illuminacyi 14. lipca część ratuszu zgorzała; szkoda przenosi sto tys. Korsarz w Bordeaux uzbrojony potkał Angielską fregatę, i po zaciętej bitwie ją zdobył, nie wprzód jednak aż Francuzcy maytkowie na nieprzyjacielski statek szturmem przeszli — Ambassador Cesarski Graf Cobenzl wyjeżdża do Bruxelles — Uczony Biot za rozka-

zem narodowego Instytutu odprawił podróż do Orne Departamentu, i znalazł że prawdziwe było doniesienie o deszczu kamiennym; na dwóch milach ziemi padło ich więcej 3. tys. wążące od 2 lotów do 17 funtów.

Ukazała się wprzód nie co na powietrzu ogromna i jasna kula, która gdy z wielkim łoskotem trzasła, spadły kamienie, Instytutum obszernie i dokładnie ten przypadek opisać kazało. — Jest pogłoska o wszczętym w Londynie rozruchu. Nieukontentowane pospółstwo w znaczney liczbie nosiło po ulicach posąg Ad dingtona, i jakieśmy nieraz widzieli w Paryżu, i nakoniec zpalilo. — Departament Gironde ofiarował RPtey milion 600. t. franków Moselle 300. t. Aube 300. t. Herault 600. t. ile Vilaine 300. t. Puy 500. t. Escaut 500. t. — Gdy woyska nasze r. 1801. spokojnie wkraczały do kraju Neapolitańskiego, zalecił Konsul mieć w najwyższym względzie dóm niegdys należący do sławnego Tasso w Sorrento i familią jego uwolnić od wszelkich ciężarów. Ta przez wdzięczność ofiarowała RPtey prawdziwy portret wielkiego Poety, o który próżno starali się niektórzy Monarchowie.

Sąd Gł. Litt Wileński z Departamentu, rozpoznając Prozbę W. Jana Zgierskiego, Kapitańa w Woysku Najjasniejszego Cesarza Rzymskiego, której rozwiązanie mocą Przedłożenia JW. Wołennego Litt. i Cywilnego Wileńskiego Gubernatorów poruczone zostało. Temuż W. Janowi Zgierskiemu składającemu dowody, iż jest rodzonym Bratem zeszłego w R. przeszłym 1802. w Mieście Wileńcu Józefa Zgierskiego Półkownika Woysk Cesarzsko Rzymskich, dozwolił po złożeniu potęki obciążenia pozostałego majątku, z powodu zaś uczynioney przez Siostry zeszłego Zgierskiego, Teklę Zgierską, Konstancyą z Zgierskich Czerwonkową, i Zofią Wołodkiewiczówną z Łanuta w G. Illicy polezonego następcy odezwy, a do teyże Sukcesyji scielających Prawo, niemniej z racyi weyścia z Prozbami różnych Pretensorow do majątku tegoż zeszłego Zgierskiego, całą Sprawę ze wszystkimi, wyjąwszy ze wszystkich Subselliow do jednego Sądu Ziem. Trockiego odesłał, z tym przeznaczeniem, iżby Sąd Trocki, na naypierwszey Kadencyi, z Rejestru Taktowego rozsądził. Iżby przeto na następną Ziemską Kadencyą dnia 1. 8bra 1803. rozpoczynającą się, wszyscy tak do Sukcesyji stosujący Prawo, iako też wszelkiego tytułu Kredytorowie i Pretensorowie zeszłego Józefa Zgierskiego z dowodami stawali, czynią się uwiadomienie.

Magistrat Miasta Wilna w Roku ieszcze przeszłym 1802. Miesiąca Julii z. dnia przez wydaną w druku awizacyą zawiadomił, wszystkich Obywateli Possessye w ruinę podane w srzód Miasta Wilna, i po przedmiesiach mających, ażeby naydaley w ciągu Roku od daty wydanej publikaty takowe Possessye i place przez opieszalosc ruinie i spustoszeniu pozostawione, poróynowane zreperować, a puste place zabudować należycie, z zastrzeżeniem zajęcia na rzecz Miasta; i skutkiem konstytucyi 1764. Roku przez publiczną licytacyą wyprzedania, starali się: lecz kiedy Magistrat widzi opieszalosc obywateli w niezreperowaniu dotąd niektórych poruynowanych Possessy, a placow pustych w niezabudowaniu, ostrzega, tą ostatnią awizacyą, że jeżeli Obywatele których Possessye ruinie podane, zreperowane a place puste zabudowane od daty niniejszey w przeciagu dwuch miesięcy nie będą, Magistrat skutki prawa konstytucyi 1764. Roku rozciągnąć zmuszonym zostanie. Roku 1803. Julii 25. dnia.

Ekonomia funduszow publicznych JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Miasta Gubern.

skiego Wilna, podać do powszechney wiadomości: iż dom funduszowy Publiczney Uprzywileiowany Mieyski, zwany Gosciny na Ulicy Ostrombraskiey pod Nrem 10 stojący, od dnia 1go Mscz Januar. Roku następnego 1804 z pod czterolętniey arędy Ławnika JP. Piotra Maiewskiego, będzie znówu puszczoneym w arędę trzyletnią, lub czterolętnią, więcej dającemu. Ktoby sobie życzył wziąć ony w arędę, ma przybywać na publiczną w Mieście Wileńcu licytacyą, w terminach: dnia 27 Augusta, dnia 8 8bra 12 9bra VS. Roku idącego 1803 na Sessye ordynaryjne Ekonomiczne Stanow Miasta Wilna o godzinie dziewiętę rano. Dat Roku 1803 Julii 18. dnia.

Magistrat Miasta Wilna w skutek Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całą Rossyą z Litewsko Wileńskiego Głównego Sądu drugiego Departamentu, obwieszcza Sukcesorow zeszley Anny z Przyluskich Wolańskiej Burm. Wileń: iż pozostały po oney ruchomy majątek Urzędownie z lawentowany, i u W. Szambellana Stachowskiego pod dozorem zostawiony. Tęż z tym Ichmosc Sukcesorowie teyże zmarley Wolańskiej naydaley w przeciagu trzech Miesiący od daty niniejszey z dowodami iawili się niniejsze wydale się zawiadomienie. Dnia 26. Julii 1803.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się, iżby zyczący kupić z publiczney licytacyi majątek JW. Graffa Chomińskiego Taynego Sowietnika w Powiecie Szawelskim położony Trzyskie Starostwo zwane z przynależnymi Wioskami, w którym liczy się mężkich dusz 710. przynoszący roczney intraty 3.407. Rubli 72½ kopieyki srybrną monetą, opisany za różne Skarowe i partykularne dlugi, oprezentowali się sami przez się, lub przez umocowanych Plenipotentow w tutejszym Rządzie na terminach, pierwszym 17, drugim 21, i trzecim ostatecznym 23, dnia 7bra bieżącego Roku Julii 11. dnia 1803 Roku.

Opisanie Jakuba Doniewskiego rodem z Kamieńczyzny dyztertera, uciekł ze dnia 19. w nocy z Folwarku Poddziękauiszek o milę od Wilna, głowa ostrzyżona terazniejszey mody, włosy błędnawe, nad okiem lewym narosł czerwona, nie wielka twarz podługowata w piergach od słońca spalona, ręka prawa nakształt kosława, i nogi niewiele kosławe, kamizelka paliowa z guzikami złotemi pękami, płaszczyk płocienny po formie Cesarzskiej z szlifami sukienkami na ramionach, Czupka ciemno zielona bez podszewki podnoszona, matelzak płocienny, w którym niewiadomo jakie tam są rzeczy iego, lat miał między 18. a 20; który zabrał konia skarogniadego przednie nogi kute, na tyl nie kuty, noga iedna tylna niewiele biała lat mający siedm w osmych, łewe udo blisko ogona wytarte bez szersci łopatka prawa ostrogą przerysowana kulbaka czarna krutka Oficyerska z tebiunkami twardemi, poduszka z prawey strony nie wiele przetarta z antabami do przypięcia olstrów, 4. sprzązek, dwie z przodu a 2. z tyłu do pod ogonia i podpiersznika, strzemiona okręcają się nicotowane na szrubach popręg dubeltowy i gert na wierzchu błękitny białemi niciami przebitający się, sprzązki pobielane u popręga i gortu, czaprak sukieny biały z obszlagami ponsowemi płótnem ordynarynym podszyty, derba sukieny różowa płótnem podszyta musztuk rzemienny czarny wędziło Krulewieckie z kolkami niezginający się w pysku konskim ostry, drugi musztuk zginający się w pysku także zrzemienia czarnego tępy. Ktoby o nim dał wiedzieć, lub samego przystawi do Policyi Wileńskiej otrzyma przyzwoita groda.

Drukarni Akademickiey wyszedł z druku Hutarcha Tom III. który JPP. Prenumetatorowie zechcą odebrać.